

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, O Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for all vennlig deltagelse.
Sørgenhøytideligheten avsluttes ved kirken.
Familien

NATHANIELSEN
GRAVFERD

Prest: Kristian Aasen

© Inmemory.no

Janne Olaug Bergland

* 11 - 9 - 1951 † 22 - 4 - 2024

Harstad kirke
fredag 3. mai 2024

ÅPNINGSSALME

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
Og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
Du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
Og jordens lys alt mørkner og går bort,
Forandrings skygge følger tro min vei -
O du som ei forandres, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
Driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

KORSANG

Fader i himlen

Kvæfjord Mannskor

SALME FØR TALEN

Bred dina vida vingar, o Jesus, över mig
och låt mig stilla vila i ve och väl hos dig!
Bliv du mitt allt i alla, min visdom och mitt råd,
och låt mig alla dagar få leva blott av nåd!

Förlåt mig alla synder och två mig i ditt blod!
Giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god!
Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små,
och låt i frid oss åter till nattens vila gå!

HERRENS BØNN

Vår Far i himmelen.
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden
slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt,
og makten og æren i evighet.
Amen

SALME ETTER TALEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

